

عنوان مقاله:

بررسی رابطه پویایی رشد پول و تورم در ایران: یک تحلیل اکونوفیزیک از رابطه مقداری پول

محل انتشار:

فصلنامه نظریه های کاربردی اقتصاد، دوره 6، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حشمت اله فرخی بالاچاده - دانشجوی دکتری اقتصاد دانشگاه آزاد واحد الیگودرز

رامین خوجیانی - استادیار اقتصاد دانشگاه آیت اله بروجردی

حمید آسایش - استادیار اقتصاد دانشگاه آیت اله بروجردی

خلاصه مقاله:

در تحقیق حاضر، با ارائه روش موجک و تحلیل همدوسی به تبیین مجدد ارتباط میان رشد پول (پایه پولی و نقدینگی) و تورم در اقتصاد ایران پرداخته شد، بدین منظور با استفاده از داده های در دسترس فصلی (۱۳۹۶-۱۳۶۱) همدوسی متغیرهای مزبور در افق های زمانی متفاوت مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان می دهد، در بررسی رابطه ی بین نقدینگی و تورم، سیاست های پولی شکل گرفته بر اساس تغییرات نقدینگی نتیجه ی قابل ملاحظه ای بر تورم نداشته است. اما رشد پایه پولی در میان مدت و بلندمدت رابطه مستقیم با تورم داشته و بیشتر از متغیر نقدینگی نظریه مقداری پول را در ایران توجیه می کند، لذا بنظر می رسد در بلندمدت تغییر عامل نقدینگی استراتژی مناسبی برای اقتصاد ایران به شمار نمی آید. اما نتایج در مورد پایه پولی نشان می دهد که در میان مدت و بلندمدت تاثیر قابل ملاحظه ای در سیاست های پولی و تورم خواهد داشت. به سخی دیگر علیرغم اینکه مطالعه حاضر نشان می دهد، در کوتاه مدت و میان مدت متغیر نقدینگی درونزا (عامل پس رو) است، اما بر اساس اطلاعات موجود، نمی توان فرضیه برونزای پایه پولی در اقتصاد ایران را رد نمود، لذا در بلندمدت، بر مبنای نظریه مقداری پول، عرضه پول (بویژه پایه پولی) همچنان یک ابزار سیاستی قدرتمند در اختیار بانک مرکزی ایران است. با توجه به قابلیت های ویژه روش موجک در بررسی همزمان علیت کوتاه مدت و بلندمدت بین سری های زمانی متغیرها، نمی توان در همه ی افق های زمانی تورم را پدیده پولی دانست.

کلمات کلیدی:

پایه پولی، نقدینگی، همدوسی، تبدیل موجک، نظریه مقداری پول (QMT)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140229>

